

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ**

***ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ ХХІ СТОЛІТТЯ
ОЧИМА МОЛОДІ***

**МАТЕРІАЛИ
*IV Міжвузівської студентської
наукової конференції***

20 травня 2020 року

Харків 2020

УДК 330
ББК 65.0
Т33

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова оргкомітету:

Прокопенко І.Ф. – ректор Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди, академік НАПН України, доктор педагогічних наук, професор

Члени оргкомітету:

Радченко Л.П. – професор кафедри економічної теорії, фінансів і обліку Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди, кандидат економічних наук, доцент

Сідельнікова І.В. – професор кафедри економічної теорії, фінансів і обліку Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди, кандидат економічних наук, доцент

Гуцан Т.Г. – доцент кафедри економічної теорії Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди, кандидат педагогічних наук, доцент

Мельникова О.В. – доцент кафедри економічної теорії, фінансів і обліку Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди, кандидат педагогічних наук, доцент

Власенко Я.В. – член Ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди, магістрант 1 року навчання

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету імені Г.С.Сковороди
(протокол № 3 від 15 травня 2020 р.)*

Тенденції та перспективи розвитку економіки XXI століття очима молоді: матеріали IV Міжвузівської студентської наукової конференції (20 травня 2020 р., м. Харків). – Харків: ХНПУ, 2020. – 205 с.

У збірці представлено матеріали IV Міжвузівської студентської наукової конференції, присвяченої Дню науки. Дослідження учасників конференції розкривають актуальні проблеми економічної теорії. Розглядаються питання формування сучасної національної економіки в умовах глобалізації, процеси інноваційного розвитку на мікро- та макрорівнях, проблеми оптимізації фінансово-господарської діяльності суб'єктів підприємництва, теоретичні та практичні аспекти розвитку менеджменту та маркетингу в Україні.

Матеріали подано в авторській редакції. Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори та їх наукові керівники.

УДК 330
ББК 65.0

© Харківський національний педагогічний університет імені Г.С.Сковороди, 2020

Смолякова М. В. ВПЛИВ ДЕМОГРАФІЧНОГО СТАРІННЯ НАЦІЇ НА ЕКОНОМІКУ КРАЇНИ.....	62
Шевченко І. Д. ПРОБЛЕМИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ЛЮДЕЙ З СЕНСОРНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	64
Бабак К. В. КОНЦЕПЦІЯ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ.....	68
Мельников Б. О. СЕГМЕНТУВАННЯ РИНКУ ІНТЕРНЕТ-ОСВІТИ ТА ПРОБЛЕМИ ЙОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ	73
Мясоєдов Я. Р. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ ОНЛАЙН-ОСВІТИ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ	77
Леонтєва М. Д. РЕПЕТИТОРСТВО: ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ	83
Бу Ужи, Чжу Цянь КАПІТАЛІЗАЦІЯ ОНЛАЙН-МЕДИЦИНИ В КИТАЕ В УСЛОВИЯХ ЭПИДЕМИИ.....	87
Воропаєва О. В. АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ШЕРИНГОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ	94
Сідова Д. Р. РІВНОВАГА ТА ПРОБЛЕМИ ВИНИКНЕННЯ НЕРІВНОВАГИ НА РИНКАХ БЛАГ І ГРОШЕЙ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ.....	98
Поміляйко В. О. ІНФЛЯЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА НАЦІОНАЛЬНУ ЕКОНОМІКУ	102
Хамашта Тоні Габі ПОПИТ, ПРОПОЗИЦІЯ ГРОШЕЙ ТА ЧИННИКИ УДОСКОНАЛЕННЯ ГРОШОВОГО ОБІГУ В УКРАЇНІ.....	106
Молчанова С. В. РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНИХ ФІНАНСІВ УКРАЇНИ НА ІНТЕГРАЦІЙНИХ ЗАСАДАХ.....	110
Смілянська О. О. ОСНОВНІ ОЗНАКИ ФІКТИВНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ	114
Мінасян Т. Л. ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНУ	117
Korobkova S. MODERN FEATURES OF THE NATIONAL ECONOMY OF UKRAINE	120
Яблучанська К. М. УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ.....	122

Леонтєва Марія Дмитрівна
ХНПУ імені Г. С. Сковороди
природничий факультет, 2 курс, 22 група
Науковий керівник: старший викладач
кафедри економічної теорії Гура А.О.

РЕПЕТИТОРСТВО: ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ

Освіта є основою інтелектуального, духовного, фізичного і культурного розвитку особистості, її успішної соціалізації, економічного добробуту, запорукою розвитку суспільства, об'єднання об'єднаного спільними цінностями і культурою. У системі прав людини право на освіту займає особливе місце. Це право входить в міжнародні стандарти прав людини, що знайшло своє відображення в ст. 53 Конституції України, згідно з якою кожна людина має право на освіту. Освітня діяльність законодавцем визначена як діяльність суб'єкта освітньої діяльності, спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу у формальній або неформальній освіті [1].

В сучасному глобалізованому світі зростає роль неформальної освіти, значним сегментом якої є ринок репетиторства. Під поняттям «репетиторство» найчастіше мається на увазі: підготовка дітей до школи, вступу до навчальних закладів, незалежного тестування, підвищення свого професійного рівня, набуття нових навичок тощо.

Прийнято вважати, що репетиторство – це особиста справа тих, хто викладає, і тих, кому викладають. В даний час репетиторство здійснюється виключно на підставі домовленості, досягнутої між педагогом і замовником, що унеможлиблює виключення того факту, що в процесі надання послуг репетитором може бути завдано збитків тим кого навчають, щодо завдання шкоди може бути як моральним (наприклад, несправдження очікувань замовника по підсумкової атестації), так і матеріальним (неналежне надання послуг), психологічним тощо. Батьки та учні абсолютно не захищені від надання послуг особами, звільненими з освітньої організації за негативними

мотивами, оскільки диплом у людини на руках, і педагогічний стаж він може підтвердити цілком офіційно [2, с.2]. Аргументуючи можливість нанесення матеріальної шкоди, слід зазначити, що іноді батьки фактично заганяють себе в бідність, користуючись послугами репетитора. Так, мінімальна заробітна плата в Україні становить 4723 грн. на місяць, а середня вартість індивідуального заняття становить 200 грн., які проходять мінімум один, а частіше два рази в тиждень. Окрім того репетитори можуть бути з декількох предметів, особливо під час підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання. Тобто сума витрат на місяць складає 1600 грн. мінімум, якщо користуватися послугами репетитора тільки з одного предмету, якщо ж брат два предмети, ця сума може дорівнювати 3200 грн. і більше.

Підтвердженням того, що неофіційне (нелегалізоване) репетиторство завдає матеріальної шкоди замовникам послуг, свідчить і той факт, що батьки, які звернулися до репетитора – індивідуального підприємця, вправі повернути податковий відрахування, а у разі звернення до самоорганізованого репетитора такого права у батьків немає. Ще один важливий аспект репетиторства – це відносини між вчителем і учнем, з яким він займається додатково, в класі. В такому випадку, цьому учневі можуть завищувати оцінки, і дозволяти більше помилок ніж іншим. Також репетиторство призводить до зниження рівня самостійності у вивченні предмета і помилкового очікування батьків і самих учнів щодо можливостей і здібностей учнів. Уміння самостійного освоєння людьми пропонованого матеріалу є однією з основних складових успішного отримання і використання будь-яких знань [3, с.116].

Сьогодні у державі повною мірою відсутній механізм організаційно-правового впливу на такий освітній сектор, як «репетиторство». Репетиторство, як сферу діяльності багатьох вчителів та викладачів, складно контролювати, більшість репетиторів свої доходи не декларують, а не задекларовані доходи — це втрати бюджету. Якщо викладач-репетитор не є підприємцем, але постійно надає репетиторські послуги фізичним особам, то він зобов'язаний включити суму таких доходів до загального річного оподаткованого доходу та подати

податкову декларацію за наслідками звітного податкового року, а також сплатити податок з таких доходів. Доходи від репетиторства відповідно до п. 167.1 ст. 167 Податкового кодексу України оподатковуються податком на доходи фізичних осіб за ставкою 18 відсотків. Також із вказаних доходів утримують військовий збір за ставкою 1,5 відсотка [4].

Водночас аргументом на користь репетиторства деякі експерти відзначають те, що в класах багатьох міських шкіл занадто багато учнів, і навіть дуже досвідчений вчитель, не може приділити час кожному. Репетитор – це індивідуальні заняття з дитиною, тут вже враховується, наскільки дитина знає тему, як швидко вловлює суть, і на основі цього складається індивідуальна програма. Крім того до позитивних аспектів слід додати:

- забезпечення зайнятості населення;
- підвищення доходів населення;
- підвищення середнього рівня освіти в навчальних закладах. Широкий розвиток ринку репетиторських послуг, значною мірою може стимулювати підвищення або підтримання високого рівня освіти в навчальних закладах;
- підвищення ефективності навчання в початковій школі конкуренція між викладачами та, як наслідок, підвищення якості пропонованої послуги та зниження цін на цю послугу;
- можливість індивідуального підходу до учнів, що породжує розробку нових методик викладання [3, с.120].

Оскільки в даний час відсутні стандарти щодо надання послуг репетиторами, цей вид діяльності в цілому вільний від вимог, регламентацій, стандартів і безумовно, від державного контролю. Вищевикладене дозволяє стверджувати, що діяльність з надання додаткових освітніх послуг (репетиторство) повинна підлягати обов'язковому ліцензуванню. Саме ліцензія є офіційним документом, який дозволяє фізичній або юридичній особі займатися тим чи іншим видом діяльності, споживачам дає можливість серед безлічі пропозицій обрати той, який надається на даному ринку цивілізовано. І саме наявність ліцензії в об'єкта зобов'язує державу здійснювати контрольню-

наглядів функції щодо ліцензіата. Зважаючи на специфіку діяльності репетитора і споживачів послуг можна вважати абсолютно неприпустимим залишення без уваги з боку держави повної відсутності контрольно- наглядових повноважень стосовно розглянутої категорії. В цілях реалізації державних гарантій на охорону прав і законних інтересів у сфері освіти, на нашу думку, необхідно:

- законодавчо закріпити поняття «репетитор»;
- встановити, що діяльність репетиторів або підлягає ліцензуванню, або обов'язковій сертифікації;
- створити типовий кодекс правил надання послуг репетиторами, передбачивши заборону на заняття такою діяльністю особами, звільненими з негативних мотивів;
- зобов'язати засновників сайтів-посередників надавати свої послуги після перевірки автентичності документів, що підтверджують кваліфікацію репетиторів.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про освіту». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення 26.03.2020).
2. Вицке Р.Е. Предоставление услуг репетиторам: административно-правовой аспект// Евразийская адвокатура . – 2017. – №2 – С. 1-5.
3. Балакина Т. П. Экономика репетиторства: мотивы, стимулы, модели//Экономика образования. – 2012. – №2. – С.115-123. URL: <https://econpapers.repec.org/article/scn017885/14722262.htm> (дата звернення 31.03.2020).
4. Податковий кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення 26.03.2020).